

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΗΣ

ΗΤΟΙ

ΔΟΓΟΙ ΠΑΝΤΟΙΑΣ ΥΛΗΣ

ΣΥΝΤΕΘΕΝΤΕΣ ἢ ΠΑΡΑΦΡΑΣΘΕΝΤΕΣ

ὑπὸ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ.

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΔΥΟ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΙΛΛΑ.

1835.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Πρὸς τοὺς ἑτὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐν τῷ
πολέμῳ ἀποθαρόντας.

ἹΕΡΑΙ σφαι, θύματα σεβάσιμα τῇ πατρίδι γεγεννημένοι,
οἱ πολλαχῶς τοὺς ἀγαίους τυράννους κατὰ τε ζῆρᾶν καὶ ὑγ-
ρᾶν κατακαλαίσαντες, ὀλέγοι πρὸς πᾶσαν τὴν ἐκείνων ἀντι-
παραταξάμενοι δύναμιν, ὑμεῖς εἰδείξατε αὐτοῖς αἴων προγύ-
ων οἷοι τυγχάνετε ὄντες ἀπόγονοι, καὶ οἷ᾽ ἐστὶν ἡ ἀρετὴ,
ὅποτε μάλιστα περιβαλοῖτο καὶ τὸν τῆς πίστεως θώρακα.
προμαχόμενοι δὲ γενναίως, μήτε θυμῷ, μήτε πλήθει τῶν βαρ-
βάρων ἔζχοντες μηδενί, ἀπεθάνετε νικῶντες, οὗτοι νικηθέντες
ἔχοντες, οὐκ ἄλλοις τὸν κάλλιστον τῶν θανάτων ἐλόμενοι.

Ἐντεῦθεν ἄρ' ἡ πατρίς ἀποδιδούσα τὰ τῆς νίκης βρα-
βεῖα, ἀπονέμει ὑμῖν τὸν ἀγήρω ἔπαινον, ὡς αἰδίων στέ-
φανον· τοῦτο γὰρ γέρας ἡδίστον τεθνεώσιν· ὑμνήσει δὲ καὶ
ἡ ἱστορία ἐν ταῖς τῶν ἐπιγιγνομένων μνήμασι, συγκατατάτ-
τουσα ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀρίστων ἀνθρώπων ἐν τοῖς Ἡρώσιν, ἐν
τοῖς Μάρτυσιν· ἄμφω γὰρ ταῦθ' ὑμῖν προσκνήκει· τὸ μὲν,
διὰ τὴν ἀνδρίαν, ἣν ἐπεδείξασθε ἀνυπέροβλητον· τὸ δὲ, διὰ
τὴν πίστιν, ἣς οὐδ' αἱ πύλαι τοῦ ἔθου ἐν ὑμῖν κατισχύσαι
διδύνηται.

Τούτων οὖν ὁμολογεῖ μὲν ἡ πατρις κοινῇ τὴν εὐγνω-
μοσύνην, τοὺς τῆς φύσεως ὑμῶν τοῖς δάκρυσι καταρδεύουσα,
συναμολογεῖ δὲ καὶ ἕκαστος ἰδίᾳ, τῷ τε οἴκῳ τοῦ πάθους
κοπτόμενος, καὶ ἃ νῦν ἐστὶ, συνειδῶς δι' ὑμᾶς τοῦτο ἀπο-
λελαυκίως.

Ταῦτ' ἄρα, ἵνα καὶ γὰρ ἐργῶ τοὺς λόγους προσεβηαιώσαιμι,
προήχθην ἀροσιῶσαι τὰς μακαρίας ὑμῶν ψυχὰς τὴν εἰσβ-
λον τύπην εἰς μνήμην αἰδίου. Ὑμεῖς δὲ δεξιόμενοι εὐμενῶς,
εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν πρὸς ὑμᾶς πλοῦν ἀκύμαντόν μοι γε-
νέσθαι ἤδη γὰρ συσκευάζομαι τῆς νεῶς ἐπιβῆναι, τὸν τε
κόσμον τῷ κόσμῳ καταλιπὼν, καὶ τὸν χρόνον τῷ χρόνῳ παραδόντες
κατὰ τὴν τῆς φύσεως νόμον· Εὐδαιμονεῖτε.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΒΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ Τῷ ΠΑΝΙΓΥΡΙΣΤῃ.

Ἐγκώμια εἰς τὸν Ἡγεμόνα.

α΄.	Κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ	1
β΄.	Ἴτερον εἰς τὴν Κυρίαν.	8
γ΄.	» εἰς τὸν Ἡγεμόνα κατὰ τὰ γεν- νέθλια αὐτοῦ.	9
δ΄.	» ἐν τῇ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνάστασι.	11
ε΄.	» κατὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος.	19
ς΄.	» κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν.	24
ζ΄.	» εἰς τὴν γέννησιν αὐτοῦ.	28

Λογία ἢ μελίται εἰς τὴν Ἑκάβην τοῦ Εὐριπίδου.

α΄.	Ἑκάβη λέγει.	32
β΄.	Νεοπτόλεμος. »	36
γ΄.	Ὀδυσσεύς »	38
δ΄.	Πολυξένη »	43
ε΄.	Μενέλαος »	49
ς΄.	Ἀγαμέμνων »	51
ζ΄.	Ταλθύδιος »	52

Εἰς τὸν Αἴωτα τοῦ Σοφοκλέους.

α΄.	Αἴας λέγει	56
β΄.	Τέκμησσα.	58
γ΄.	Αἴας πρὸς ταῦτα.	60
δ΄.	Ναῦται πρὸς ταῦτα.	61
ε΄.	Αἴας προσποιούμενος καθαρισμόν.	64
ς΄.	Ναῦται ἀγροοῦντες τὸ μελετώμενον.	66
ζ΄.	Ἄγγελος λέγει.	67
η΄.	Αἴας μωνοθεὶς, καὶ μέλλων ἐπιτεσεῖσθαι τῷ ξύρῃ.	68
θ΄.	Τεῦκρος ἐλθὼν, οὐδέεται ἐπὶ τῷ νεκρῷ.	70
ι.	Μενέλαος, πειρώμενος κωλύσαι τὴν τεφρῆν.	73

ια. Τεύχος πρὸς ταῦτα.	74
ιβ. Ἀγαμέμνων ἐλθὼν πρὸς ταῦτα.	75
ιγ. Τεύχος πρὸς ταῦτα.	77
ιδ. Ὀδυσσεὺς ἐλθὼν διαλλάττει.	78
Ἐπιστολαὶ ἢ θέματα μαθηταῖς παντοίας ὕλης.	80
Λίσυλλου Προμηθεύς.	135

Παράφρασις τῶν δημηγοριῶν Θουκυδίδου.

α'. Κερκυραῖος λέγει.	214
β'. Κορίνθιος πρὸς ταῦτα.	218
γ'. Οἱ Κορίνθιοι πρὸς Λακεδαιμονίους.	222
δ'. Ἀθηναῖοι πρὸς ταῦτα.	227
ε'. Ἀργίδαμος λέγει.	231
ς'. Σθενελαΐδας »	235
ζ'. Κορίνθιος »	236
η'. Περικλῆς »	240
θ'. Ἀργίδαμος »	246
ι'. Περικλῆς »	247
ια. Ὁ αὐτός. »	256
ιβ. Βρασιδάς. »	261
ιγ. Φαρμίων. »	262
Βίβλος ζωῆς, ἐν ἣ καταγραφῆσονται τὰ ὀνόματα τῆς συστηθεσομένης Ἀκαδημίας.	264
Θούριος πρὸς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ὑψηλάντου.	288
Περὶ ἱερέων καὶ διδασκάλων.	306

Ἐπιφωνήματα.

Εἰς σύστασιν τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Σχολείου.	325
Εἰς τὴν ἐναρξιν τοῦ Ἐσχολείου Αἰγίνης.	332

Ἐπιτάφιοι.

Εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων Λ. Φωτιάδου.	336
Εἰς τὴν ταφὴν τῆς μακαρίτιδος Ζωῆς Βεαγκοβάνας.	343
Εἰς τὴν τοῦ μακαρίτου Βεσιάρη Ι. Χ. Μύσγου.	350
Εἰς τὴν τοῦ μακαρίτου Ζήσου Καραπάνου.	357
Εἰς τὴν τοῦ μακαρίτου Ποστολνίκου Δημ. Μάνου.	363
Ἄδης προτρεπτικὸς περὶ σχολείου πρὸς τὸν περι- βόηταν Βεζύρην Ἀλῆ-Πασᾶν.	371

ΔΟΓΟΙ

ΠΑΝΙΓΥΡΙΚΟΙ

ΒΤΟΙ

ΕΓΚΩΜΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΓΕΜΟΝΑ

ΤΗΣ

ΔΑΚΙΑΣ. (*)

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥ.

ἮΧΗΣΕΝ ἡ Προφητικὴ σαλπίζ, τὸ σωτήριον πᾶσιν ἀνθρώποις ἄμα σαλπίσασα, ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαίας, εἰπών. Παρθένος ἐν Γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ· ἰδοὺ γὰρ ὁ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε, τὸ ἀνθρώπινον φύραμα ἐπὶ γῆς προσλαβών, ἵνα τὸν ἀνθρώπου θεὸν ἀπεργάσῃται· μυστήριον δὲ τοῦτο κά-

(*) Ἰωάννου Καρκαζῆ ἡγεμονεύοντος ἐν Βλαχίᾳ, κατίστην διδάσκαλος ἐν τῷ κατὰ τὸ Βουκουρῆστιον γυμνασίῳ· ἴσως δὲ ἐστὶν αὐτοῦ λέγειν Ἐγκώμια τῷ Ἡγεμόνι Ἑλληκιστὶ συντεθειμένα παρὰ τοῦ πρώτου διδασκάλου· ἐκφωνεῖ δ' αὐτὰ μαθηταί τις τῶν εὐγλωττοτέρων δις τοῦ ἑνιαυτοῦ κατὰ τὴν δευτέραν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν δευτέραν τῆς Δικακινισμοῦ, συμπαραδρουσάσῃ τῆς Γερουσίας καὶ πάντων τῶν ἄλλων εὐπατριδῶν. Τῷ νύμφῳ τοίνυν τούτῳ καὶ ἡμεῖς ἠναγκασθεμεν τοσαῦτα γράφειν καὶ λέγειν πρὸς ἀνθρώπους,

• Τὸν ὕψος τε ὅση τε σιδήρεον οὐρανὸν ἰκάνει,

Ἐφ' οἷς δικαίως ἀν ἀνακατήσκειν διὰ τὴν ἐσπεύρουσαν καλακαίαν εἰ ἐνπεφύμενοι τῶν μεταγενιστέρων, καὶ ἐν ἀλευρίῳ, ὡς εἰκός, ἐσόμενοι χρόνῳ· ἀλλὰ καὶ διὰ κτίστους ἄν. εἶναι, ὡς θεὸς ἔγνω φησὶν, Δεῖν ἡμᾶς, δε-

λαι μὲν ἴσθι προτυπούμενον, ἐπ' ἐσχάτων δὲ των ἡμερῶν ἐνεργουμένον μυστήριον, ἐν εἶδει πυρός ἐν τῇ βάρῃ ἐρώμενον, καὶ τοῦ φυτοῦ οὐδ' ὑτιοῦν ἐφαπτόμενον, πῦρ ἐκ πυρός προελθόν, τὴν δὲ ἡμετέραν φύσιν περιβαλλόμενον, αὐτὴν μὲν οὐδαμῶς, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ τῶν προπατόρων συμφλέξαν παράπτωμα, καὶ θεῖον ἄλλως τὸν ἄνθρωπον ἐκ φιλοφροσύνης ἀπεργασάμενον μυστήριον, λόγῳ μὲν μηδαμῶς λαμβανόμενον, πίστει δὲ βεβαιούμενον· φθάνει γὰρ τὸ γινόμενον τὴν κατάληψιν, καὶ τὸ θαῦμα ἀπροσδοκῆτως παραιρεῖται τὴν γνῶσιν· ἐπειδὴ φύσις ἀνθρωπίνη διὰ μήτρας παρθενικῆς τικτομένη, τὴν φύσιν τῆς παρθενίας ἐφύλαξεν ἔμφθορον, καὶ μήτηρ ἀνθρώπου ἐν τόκῳ καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τοῦ τόκου διέμεινεν· εἰ γὰρ ὁ ἐκ τῆς ἡμετέρας οὐσίας οὐσιωθεὶς ὑπερούσιος λόγος καθ' ἡμᾶς ἐγεννήθη, ἄνθρωπος ἂν ἦν ἀπλοῦς καθ' ἡμᾶς· νῦν δὲ τὴν τεκοῦσαν παρθένον φυλάξας, θεὸς τοῖς εὖ φρονούσι γνωρίζεται· θεοπρεπὲς γὰρ, ὥσπερ τὸν τῆς συλλήψεως, οὕτω καὶ τὸν τῆς γεννήσεως τρόπον ἀνερομήνευτον εἶναι.

Τί οὖν σκανδαλίζεται ὁ Ἰουδαῖος, μὴ κατανοῶν τὸν ἀνεκφραστον; τί δὲ καὶ ὡς ἀσπίς κωφεύει πρὸς τὰς τῶν ἐπαθόντων φωνάς, καὶ πρὸς τὰς τῶν Προφητῶν προῤῥήσεις ἐπιβύει τὰ ὦτα; καὶ τοι τὴν τῶν γενναρχῶν ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐπιδέχεται πλάσιν παρὰ τοῦ πλάσαντος, καὶ φύσιν ὑδάτων παρὰ φύσιν ἐκατέρωθεν πεπηγυῖαν, καὶ λαὸν Ἰσραηλῆτῶν ἐ-

ἐν τοιαύτοις γεγονέναι χρόνοις, καθ' οὓς οὐδ' αὐτῶ ψευδόμενα. καὶ θεωπύοντες τοὺς τυράνους, ἐδυνάσμεν κλίον διατίνας ἐι εἰρήνην θαρραλεῖσαι τὰς θεούσας· ἀλλ' ἡμεῖς τε κινδυνεύσαμεν, τὸ κρανίον καταπατόντες, καὶ τὸ γυμνάσιον ἀνετρέπη· ὡς καὶ τῶν προτεθέντων λόγων τῶν περὶ τῆς τῶν θεῶν ἐλευθερίας γίνεται ἄλλον· ἀκαίμων γὰρ ἡ ἐπίθεσις ἐντεῦθεν ἔχει λαλοῦσαν ἐπὶ τὸν ὄσητον.

καίθην παραδόξως πεζεύσαντα, και Φαραῶ πανστρατιᾶ αὐτό-
 θι ποντούμενον, και στηλην πυρὸς ἄνωθεν ὀδηγοῦσαν, και
 μάννα οὐρανόθεν εἰς τροφήν ἐπιούσιον κατερχόμενον, και
 τείχη τῆς Ἱεριχώ φωνῇ σαλπίγγων κατάρριπτούμενα, και
 Σάρρας στείρωσιν ἐν γῆρα βαθεῖ λυομένην, και ἄγγελον χει-
 ρα γηραλαίαν ἐπὶ τὴν φύσιν προτεινομένην κωλύοντα, και
 Ἡλίαν εἰς οὐρανὸν ἐν πυρίνῳ ἀναρπαζόμενον ἄρματι, και
 χήρας υἱὸν παρ' αὐτοῦ ἀνιστάμενον, και μαθητὴν διάδοχον
 τῶν θαυμάτων γενόμενον.

Ταῦτα μὲν οὖν, και ἕσα τούτοις ὁμοια ὁ λόγος παρέδραμεν,
 ἃ Ἰουδαῖος καλῶς ποιῶν ἀποδέχεται· οὐ δὲ τὰ πλείω τούτων
 τυγχάνει γε ὄντα προδιατύκωσις, και περὶ οὗ χορὸς ὄλος
 θεοπνεύστων Προφητῶν προηγόρευσε, τούτο μόνον ἀναίνε-
 ται κερθένον ἀπειράνδρος τεκοῦσαν, και θεὸν φαινόμενον
 ἐν σαρκί· ἀλλ' ὅπερ ἐκείνοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνικοῖς δὲ μω-
 ρία, τοῦθ' ἡμῖν σωτήριον πιστευόμενον εὐφρόσυνον γίγνε-
 ται· πίστει γὰρ μόνῃ εἰς τὸ συνιέναι τὸ μέγξ τουτο μυσ-
 τήριον τυγχάνομεν ἀναγόμενοι, και ὡς ἐφικτὸν ἀνθρω-
 πίνῳ νοῦ, τῷ βάθει ἐγκύψαντες, εὐθύς πρὸς ὕψος τὰ ὄμματα
 αἶροντες, λέγομεν εὐλαβῶς, Στῶμεν καλῶς· και θεὸν ἀληθι-
 νὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ ὁμολογοῦντες τὸν γεννηθέντα, μετὰ τῶν
 ἀγγέλων ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, και
 ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν και πᾶσι τοῖς τῷ τῆς θεογνωσίας φωτὶ
 καταλαμπομένοις κοινῇ ἐκ τῆς ἐορτῆς ἐστι πανευφρόσυνα·
 ἡμῖν δ' οὖν τοῖς ὑπὸ τῷ εὐμενεστάτῳ σκήπτρῳ τῆς σῆς θεο-
 σφρίκτου ὑψηλότητος και πλέον προσγίγνεται· πρὸς γὰρ τῷ
 τῆς πανηγύρεως και ἐκ τῶν σῶν ἀρετῶν οὐχ ἥττον εἰς εὐ-
 φροσύνην ἅπαντες προεγόμεθα· τέταρτος γὰρ ἦδη οὗτος πε-
 ρεκλομένων ἐνιαυτῶν τὸ θεοδοθέν σκῆπτρον τῆς ἡγεμο-

νίας διαδεξάμενος, νίας ἐλπίδας ἡμῖν εὐζωίης παρέχεται·
 καὶ γὰρ εὐέλπῃσιν ἅμα καὶ δύνάμιν θεόθεν τυγχάνεις εὐρά-
 μενος· εὐέλπῃσιν μὲν, οἷαν ζητεῖν κατὰ δύνάμιν τὰ τῷ ὑπη-
 κῶ ξυμφέροντα· δύνάμιν δὲ ὅσον ἐκτελεῖν αὐτὰ κατὰ εὐέλ-
 λῃσιν· τὸ μὲν, τὴν τῆς ψυχῆς καθ' ἑαυτὴν ἐπιδεικνύουσαν θεω-
 ρίαν καὶ τελειότητα· τὸ δὲ, τοῖς λαοῖς πρυτανεύουσαν τὴν πρά-
 ξιν· κἀκεῖνο μὲν, ἔμφυτον πρὸς εὔρεσιν τῶν πρακτέων· τοῦτο
 δὲ, ἐξωθεν χορηγούμενον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εὐρημένων· ὡν
 θάτερον παρὰ θάτερον δοκεῖ ἀτελές· ἢ δὲ ἀμφοτέρων εἰς
 ταῦτο συνδρομῇ, ὥπερ ἐπιθυμοῦσι μὲν τῶν ἡγεμόνων πολ-
 λοι, τυγχάνουσι δ' οὐδ' ὀλίγοι, τοῦτο γίγνεται· τῶν πραγ-
 μάτων ὄρος ἀκρότατος. Ἦδὲ γὰρ ὀρώμεν ἐν σοὶ, δικαιοτάτην
 ἡγεμόνων ἀπάντων, καὶ θέμιν αὐτὴν,

ἢ καὶ φοῖβον ἀνακτε θεμιστοσύνας εἰδίδαξιν,

εἶον ἄλλον Ἀριστείδην, τὴν τῆς δίκης τρυτάνην· ἐνδεξιᾶ σε
 φέρονθ' ἡμῖν πρυτανεύσασαν.

- Οὐ γὰρ δεκτὴν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- Βαθεῖαν ἅλακα δὶκὰ φρονέει κερπούμενος,
- Ἄφ' ἧς τὰ κεινὰ βλαστάνει βουλεύματα.

καὶ Ἀθηναῶν περγωνῶν μητέρα πολύουλον τὸν φρόνιμον ἡμῖν
 παρασχοῦσαν Ὀδυσσεῖα πάντων ὑπέροχον ἄλλον.

- Βουλῆ καὶ μύθοισι καὶ ὑπεροπέιδε τέχνη.

πρὸς δὲ τούτοις ὀρώμεν ὁμοίως καὶ Μούσας προσεγγεκούσας
 τοῖς λόγοις αὐτοῦ· διὰ σοῦ τῷ λαῷ, τὰτ' ἦθη ἐπὶ τὸ βέλ-
 των μεταστήσειν, ἢ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῖς περιποιήσειν
 ὑπισχυμένους· δεῖ γὰρ κατὰ λόγον καὶ λόγου καὶ πράξιν
 εἶναι σὺν λόγοις τοῖς τῶν λόγων ἐρχσταῖς καὶ προστάταις·
 ἐπὶ δὲ πᾶσι καὶ φοῖβον Ἀπόλλωνα, ἡμελίων εὐρέταν κλει-

νῶν, ἢ παρ' αὐτῆς καὶ τὴν προστασίαν τῶν λόγων τυγγάνεις εὐράμενος, στέμμα εὐανθές καὶ ἀμάραντον ἐκ ταύτης· τῆς τριάδος τῶν ἀρετῶν τῇ βωσθηρίκτῃ σου πλείζαντα κορυφῇ, καὶ τοῦτον προσενεγκόντα τῇ Φύσῃ, ἐφ' ᾧ διαδραμοῦσαν ἐπὶ πλείστον τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, ταῦτ' ἀνειπεῖν· καὶ γὰρ εὐκρίτως· σὺ γὰρ, ἄριστε Ἡγεμόνων, σὺ πολλῶν πειρᾶν ἔχων, φύσει· ἐν πᾶσιν ἰσχυρὸν, καὶ νοῦς ἐξύψτητα διαφερόντως ἐδήλωσας, τῶντε πεπραχῆμα δι' ἐλαχίστης βουλής γενόμενος κρείττιστος, καὶ ἐπὶ πλείστον τοῦ μέλλοντος τότ' ἄμεινον καὶ τὸ χειρὸν ἔτι ἐν τῷ ἀφανεί προορῶν· φύσει γὰρ δυνάμει καὶ μελέτῃ βραχυτέτῃ κρείττιστος ἀνερχόμενος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δεόντα, τὰ τε παρὰ πόδας καὶ τὰ πόρρω εὐ διαθέμενος, καὶ κριτῆς διατελῶν ἰκανώτατος· διὸ εὐχ' ὅπως γινῶναι τὰ δεόντα, καὶ ἐνθυμηθῆσαι, ἃ βέλτιστα πᾶσιν εἶναι δοκεῖ· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις σοφῶς τε καὶ ἡγεμονικῶς τάνθυμῆματα ἐπιτάττειν, οὐδαίς ἔσθ' ὅστις οὐκ ἐν ἡμελογήσειεν ἄριστόν σε περὶ ταῦτα γενέσθαι.

Ταῦτα ἄρα θεόδοτον ἦν σοὶ καὶ προορισμένον τὸ σκεπτρον ἀρετῆς ἀντικρυς ὄφλημα· οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν τῆς ἡγεμονίας πραγμάτων, ἢ μὴ ἄριστα μὲν διανοηθεῖς, ἄριστα δὲ διαπραττόμενος, ἃ μὲν προαιρέσει οἰκείῃ προαχθευσόμενος· οἷς δὲ δυνάμει τέλος ἐπιθεῖναι καλεῖσας, ἰσχυρὸν ἡγεμονίας σφάφρονος καὶ δικαίας ἐδήλωσας ἄπασιν· τί γὰρ τῶν σῶν, εὐμενέστατε Ἡγεμόν, οὐχὶ τῶν ἐπικινετῶν; ἢ τῶν μάλιστα ἐπικινουμένων οὐκ ἐν τοῖς σοῖς; ἀπὸ γὰρ πρώτης ἀφετηρίας διατελεῖς τὰτ' ἄλλα εὐεργετῶν τὸ ἔπηκτον, καὶ δὴ καὶ νοσοκομεῖον τοῖς ὑπὸ παντοίων νοσημάτων κείμενοις ἀνεγείραι θεσπίσας, μισθὸν ἀνάγκαστον παρὰ τὴν θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ἕνω μὲν τὴν τῆς ἀρετῆς ἐμοῦσθην προσδικῶν, κἀτα δὲ παρ' ἡμῶν τὴν εἰγνωμοσύνην ἀπολαμβέ-

νων τυγγάνεις, Περὶ δὲ τοῦ Ἑλληνομουσίου τι καὶ ἂν εἴ-
πομαι; οὐ γάρ,

οὐδ' εἶμι δίκαι μὲν γλώσσει, θέμα δὲ στόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἀέριος, χαλκίον δὲ μοι ἤτερ ἐναίη.

οὐδὲν οὐδ' αὐτῷ πρὸς τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον ἂν εἴπομαι μέ-
γεθος· ἀμα γὰρ ἀναβίς εἰς τὸν ὑψηλότατον τοῦτον θρόνον,
τῆς νεολαίας εὐθύς καὶ πρόην καὶ νῦν οὐ μικρὰν ὠφθης
ποιησάμενος πρόνοιαν, διδάσκουσί τε καὶ διδασκόμενοις ἀφ-
θόνης πρυτανεύσας τὰς εὐποιίας, τὸ γυμνάσιον ἡμῶν ἐπὶ
τὸ βέλτιον μεταστήσας, καὶ προσόδους ἴσους τῇ χρείᾳ, οἷα
εἰλὸς ἦν Ἡγεμόνα σοφόν, καὶ πατέρα κοινόν, θαψιλευσάμε-
νος, ὡς ἐνὸς καὶ μάνου καταστοχαζόμενος, τό θ' ὑπήκουον
τῆς εὐδαιμονίας τυχεῖν, καὶ τὸ γένος τὸ τῶν Ἑλλήνων, κα-
ταφυγὴν ἐξ ἐπιεικεῖς ἡγεμονικῆς εὐραμένουσ ἐνταῦθα, τὴν
πατρίαν ἐν λόγοις ἀνακτήσασθαι εὐκλειαν· διψᾷ γὰρ ἤδη
ἡ τάλαιν' Ἑλλάς, φιλανθρωπότατε Ἡγεμόν, διψᾷ τὰ πρὸς
μάθησιν· Ἑλλάς ἐκείνη, φημί, ἡ παλαι μὲν περικλεῆς καὶ
περίελεπτος, νῦν δὲ ἀκλεῆς καὶ κατηφῆς καὶ ἐλεινὸν ἐρεί-
πειον γενομένη· ἡ τὰ τέκνα πατρίδα καὶ οἰκείους καταλι-
πόντες, καὶ πόλεις ἐκ πόλεων διηνεκῶς προϊόντες, τὴν τῶν
ἀθανάτων προγόνων ζῆτοῦσι σοφίαν καὶ εὐκλειαν· διὸ παν-
ταχόθεν ἐπὶ τὸν ἡγεμονικὸν θρόνον, ὡς ἐπὶ τράπεζαν πε-
ριούσιον ἐνταυθοῖ ἀφ' ὑψηλοῦ τοῦ κυρούγματος συρρέοντες,
συγκεντρίζονται, τὰς ἀπολεσθέντα ἐλπίζοντες ἀνασώσασθαι,
καὶ ἠντινοῦν ὡς ἐν Πρυτανείῳ τῷ γυμνασίῳ παρὰ σοῦ τοῦ
τῶν λόγων προστάτου προσδοκῶντες εὐρῆσασθαι σίτησιν·
τοῦτο γὰρ ἦν σοὶ καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν τὸ βουλόμενον, κα-
κίνοις ὁμοίως τὸ σκουδαζόμενον, ἐπὶ τὴν Περίαν ἀνελθεῖν,
καὶ κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν, κατὰ τὸν Δυρικόν, ἀπὸ

θρηψαμένους ἐκείθεν, τῆς τε πατρίδος, καὶ τῆς Ἡγεμονικῆς
 σου κηδεμονίας ἀξίους ἀναφανῆναι· μαρτύριον δὲ τοῦ λόγου
 σαφές, μηδέπω ἐπὶ μακρότατον σκοποῦσι ταῦτα μνημονεύε-
 σθαι ἐν Δακίᾳ ἐν τοῖς πρὶν χρόνοις περὶ λόγους γεγενημένα·
 ἰσχυροὶ γὰρ αἱ Μοῦσαι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν τιμωμένων,
 ἐκεῖ μᾶλλον ἐνασμενίζουσιν, ἐνθ' οἱ αὐτῶν ἐρασταὶ καὶ θε-
 ράκοντες ταῖς προσηκούσαις αὐταῖς τιμῆς ἠξιώθησαν· ἐν-
 τεῦθεν ἄρα, οἷς παιδείας ἔρωσ ἐντέθηται, δρόμος ἐστὶν ὡς
 ἡμᾶς, καὶ ἤδη τὸ στάδιον τῆς μαθήσεως ζύμπαντες εὐδαί-
 μονές τε καὶ μὴ εὐδαίμονες, αὐτόχθονές τε καὶ ξένοι, ἀμα-
 ταστρεπτεῖ διατρέχουσι, καὶ οὐδὲν, ἢ ἐφ' οἴῳ μὲν ἰδρῶσι
 βραδείῳ, πρὸς ὅλον δέ σε τὸν ἀγωνοθέτην ἀβλοῦσι, διανού-
 μνοι, ἐπὶ τὸν Ἐλικῶνα συνεχῶς κατατείνουσι, τὰ τε τῆς φι-
 λοσοφίας ἀρυσόμενοι νάματα, καὶ τὴν ἠγεμονικὴν σου κο-
 ρυφὴν ἀνθεσιν ἐκείθεν εὐγνωμοσύνης, ὡς μουσηγέτου καὶ
 εὐεργέτου ἀναφανέντος αὐτοῖς, καταστέψοντες· διὸ ἀπαξά-
 παντες, πατέρες τε καὶ μητέρες, εὐδαίμονές τε καὶ πένητες,
 πᾶσα μὲν ἡ νεολαία, πᾶσα δὲ ἡ πόλις, χεῖρας ἰκέτιδας αἴ-
 ροντες, τὴν ἀπὸ καρδίας εὐγνωμοσύνην ἐμφάνουσιν, ὅ, τε
 Κληρὸς ἅπας μετὰ τῆς Γερουσίας, καὶ ζύμπαν ὁμοθυμαδὸν
 τὸ ὑπήκοον, κοινῆ ἤδη χορείᾳ στήσασμενοι, τοῦ Ποιμενάρ-
 χου αὐτοῖς προεξάρχοντος, ἐπέυχονται. Ζήτω ὁ εὐσεβέστατος
 καὶ ὑψηλότατος ἡμῶν ἡγεμὼν ἀστεμφῶς καὶ ἀδιασειστώσως,
 ἐπὶ τοῦ ἠγεμονικοῦ στεριούμενος θρόνου, καὶ διηνεκῶς κα-
 ταιούμενος, πᾶν τὸ ἀντικείμενον ὑψηλῶ καταπελαίων βρα-
 χίονι· περιφρουροῖν δὲ τὸ ἔμαχος δεξιᾷ τοῦ ὑψίστου τὸ τρι-
 σόλβιον αὐτοῦ ὕψος μακρόδιον, εὐθυμον, ὑγιαῖνον, καὶ εὐδαι-
 μονοῦν καθ' ἑκάτερα μετὰ τῆς εὐσεβειστάτης Δόμνης, καὶ
 τῶν ἐκλαμπροτάτων χρυσοῦν βλαστῶν γένεσθε.